

Γένεσις κεφ. 13

Ὁ Ἀβραάμ καί ὁ Λώτ

Ὅλοι σας, παιδιά, ἔχετε ἀγαπημένους φίλους καί σᾶς ἀρέσει νά συζητᾶτε μαζί τους, ἔτσι δέν εἶναι; Ξέρετε ὅτι καί ὁ ἴδιος ὁ Θεός εἶχε ἕναν ἀγαπημένο φίλο καί μάλιστα μιλοῦσε ἀπευθείας μαζί του; Ποίος νά ἦταν ἄραγε αὐτός; Ἦταν ὁ **δίκαιος Ἀβραάμ**. Ἐζησε 2.000 χρόνια πρὶν γεννηθεῖ ὁ Χριστός, δηλαδή 4.000 χρόνια περίπου πρὶν ἀπό ἐμᾶς.

Ἀγιογραφική διήγηση

Ὁ Ἀβραάμ ζοῦσε μέ τόν πατέρα του καί τὰ ἀδελφία του στή Μεσοποταμία -μία περιοχή τῆς Ἀσίας- πολύ μακριά ἀπό τήν πατρίδα μας. Στά μέρη του οἱ ἄνθρωποι ἦταν πολύ ἀμαρτωλοί. Πίστευαν σέ φευτικούς θεούς. Ὁ Ἀβραάμ ὅμως ἀγαποῦσε πολύ τόν ἀληθινό Θεό καί μιλοῦσε μαζί Του.

Μιά μέρα ὁ Θεός εἶπε σπόν Ἀβραάμ νά φύγει ἀπό αὐτό τό ἀμαρτωλό μέρος καί νά πάει νά ζήσει ἀλλοῦ. Ἐκεῖνος **ὑπάκουσε ἀμέσως σπόν Θεό**. Πῆρε ὅλη του τήν περιουσία, πού ἦταν πολλά ζῶα, καί ἔφυγε μέ τή γυναίκα του, τή Σάρρα, καί τούς δούλους του, πού φρόντιζαν τά κοπάδια μέ τά ζῶα του. Μαζί του πῆρε καί τόν ἀνεψιό

του **τόν Λώτ**, τοῦ ὁποῖου εἶχε πεθάνει ὁ πατέρας.

Ὁ Ἀβραάμ μετὰ ἀπό μακρινό ταξίδι ἔφτασε στή χώρα Χαναάν, στήν Παλαιστίνη (*δείχνουμε στόν χάρτη, βλ. Γεν. ἐποπικό ὑλικό*). Σ' αὐτόν τόν τόπο τοῦ εἶπε ὁ Θεός νά σταματήσει καί νά μείνει. Τό πρῶτο πού ἔκανε ἐκεῖ ἦταν νά κατασκευάσει **ἓνα θυσιαστήριο** -ἓνα ἐκκλησάκι θά λέγαμε ἐμεῖς- γιά νά εὐχαριστήσει τόν Θεό καί ἔκανε τήν προσευχή του. Ὁ Θεός τοῦ μίλησε καί τοῦ ὑποσχέθηκε πώς θά εἶναι μαζί του καί θά τοῦ χαρίσει πολλούς ἀπογόνους.

Μετὰ ἀπό μερικά χρόνια ὁ Ἀβραάμ ἔγινε ἀκόμα πιό πλούσιος. Εἶχε χρυσάφι καί ἀσήμι καί πολύ περισσότερα ζῶα. Τό ἴδιο καί ὁ ἀνεψιός του, ὁ Λώτ, πού εἶχε κι αὐτός γυναίκα καί δύο κόρες. Εἶχαν γίνει τόσο πολλά τά ζῶα τους πού πολλές φορές οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀβραάμ καί τοῦ Λώτ μάλωναν, προσπαθώντας νά βοσκίσουν τά ζῶα τους στό καλύτερο λιβάδι. Βιάζονταν τό πρῶι ποιός θά πάρει τό μέρος μέ τό πιό παχύ χόρτο καί ποιός θά προλάβει νά πάει τά κοπάδια σίς πηγές μέ τό περισσότερο νερό, γιά νά ποτίσουν γρηγορότερα τά δικά τους ζῶα. Ἔτρεχαν οἱ δοῦλοι καί τῶν δύο καί πιάνονταν στόν καβγά:

- Ἐμεῖς ἦρθαμε πρῶτοι! φώναζαν.
- Ὅχι! Ἐμεῖς ἔχουμε σειρά σήμερα!
- Ἔσεῖς ὄλο θέλετε τά καλύτερα καί νά γίνεται τό δικό σας!

Τσακώνονταν συνεχῶς. Δυστυχῶς, παιδιά, μερικές φορές κά-
νουμε κι ἐμεῖς τό ἴδιο, ὅταν παίζουμε μέ τούς συμμαθητές μας.

Ὁ Ἀβραάμ λυπήθηκε πολύ, ὅταν ἔμαθε τί συμβαίνει κάθε μέρα σά βοσκοτόπια. Φοβήθηκε μή γίνει κανένα κακό, γιατί μαλώνοντας οἱ δοῦλοι μπορούσαν καί νά χτυπηθοῦν μεταξύ τους. Εἶδοποίησε, λοιπόν, τόν Λώτ νά ἔρθει νά συζητήσουνε (*βλ. «Ἡ Βίβλος», σ. 36-37*).

Ὁ Λώτ ἦρθε καί ὁ Ἀβραάμ τόν ἀνέβασε σέ ἓνα ψηλό μέρος καί τοῦ ἔδειξε ὄλο τόν κάμπο πού ἀπλωνόταν μπροστά τους. «Μαθαίνω», τοῦ εἶπε, «πώς οἱ δοῦλοι μας μαλώνουν μεταξύ τους γιά τά λιβάδια.

Ὁ Θεός μᾶς εὐλόγησε καί ἔχουμε τόσα πλούτη. Μᾶς ἔδωσε ἀπέραντη ἔκταση δική μας καί μποροῦν νά βοσκήσουν τά πρόβατα καί τά ἄλλα μας ζῶα. **Δέν εἶναι σωστό νά μαλώνουμε. Ἐμεῖς εἴμαστε συγγενεῖς. Εἴμαστε σάν ἀδέλφια.** Ἄς χωρίσουμε, λοιπόν, τήν ἔκταση αὐτή μεταξύ μας, ὥστε **νά ζοῦμε εἰρηνικά καί ἀγαπημένα.** Δές ὅλα τά μέρη πού μᾶς ἀνήκουν. Σ' ἀφήνω ἐσένα νά διαλέξεις πρῶτος. Ἄν ἐσύ θές νά πάρεις τή δεξιά μεριά, ἐγώ θά πάρω τήν ἀριστερή. Ἄν θές τήν ἀριστερή, ἐγώ θά πάρω τή δεξιά. Διάλεξε!».

Ὁ Ἀβραάμ μέ πολλή ἀγάπη τά εἶπε αὐτά στόν ἀνεπιό του. Πιό πολύ ἀπό τά καλά χωράφια καί τίς περιουσίες τόν ἐνδιέφερε **ἡ ἀγάπη** πού ἔπρεπε νά ἔχουν μεταξύ τους. Γι' αὐτό, ὑποχώρησε πρῶτος, ἄν καί ἦταν μεγαλύτερος καί πλουσιότερος. Ἔδειξε, ὅπως τό λέμε, **ὑποχωρητικότητα.** Ὁ Λῶτ τώρα μποροῦσε νά διαλέξει.

Καθώς διαβάζουμε αὐτή τήν ἱστορία στή Βίβλο -ἐκεῖ τή βρίσκουμε γραμμένη- περιμένουμε νά ἀκούσουμε τόν Λῶτ νά λέει στόν θεῖο του νά διαλέξει πρῶτος ἐκεῖνος, ὁ Ἀβραάμ, καί γιατί ἦταν ὁ μεγαλύτερος καί γιατί ἐκεῖνος τόν ἔφερε σ' αὐτό τό μέρος καί ἔγινε τόσο πλούσιος. Ὅμως, ὁ Λῶτ δέν τά σκέφτεται αὐτά. Κοιτάζει γύρω του καί ψάχνει γιά τόν ἑαυτό του τά καλύτερα βοσκοτόπια, μέ τά πιό πλούσια νερά, καί ζητάει αὐτά.

Ὁ Ἀβραάμ, παρόλο πού καταλαβαίνει ὅτι ὁ Λῶτ θέλει τά καλύτερα γιά τόν ἑαυτό του, δέν στενοχωριέται. **Πρόθυμα συμφωνεῖ** νά παραμείνει αὐτός μέ τή γυναῖκα του καί τούς δούλους στά πιό ψηλά μέρη, στά λιγότερο εὐφορα λιβάδια. Ὁ Λῶτ φεύγει μέ τήν οἰκογένειά του καί τήν περιουσία του καί πᾶνε νά κατοικήσουν σέ μία κοντινή πόλη.

Ὁ Ἀβραάμ φάνηκε πῶς ἀδικήθηκε σ' αὐτή τή μοιρασιά. **Ὅμως αὐτός ἦταν πού κέρδισε, παιδιά.** Ξέρετε ποῦ κέρδισε;

Στά μάτια τοῦ Θεοῦ. Γιατί ὁ Θεός εἶδε ὅτι ὑποχώρησε ὁ Ἀβραάμ, γιά νά γλυτώσουν τά μαλώματα καί νά εἶναι ἀγαπημένοι μέ τόν ἀνεπιό του. Καί ἔδωσε στόν ἀγαπημένο του Ἀβραάμ πολύ περισ-

σότερα αγαθά. Τοῦ ἔδωσε ὅμως καί κάτι ἀκόμα πιο μεγάλο: **τὴν εὐλογία Του**, τὴ χαρὰ μέσα σὴν καρδιά του καί τὴν εἰρήνη. Ἐνῶ ὁ Λῶτ καί ἡ οἰκογένειά του ἀργότερα κινδύνεψε σὸν πλούσιο τόπο πού πῆγε καί καταστράφηκε.

Ἐποχωρητικότητα

Ἀλήθεια, παιδιά, ἐσεῖς ἔχετε περιστατικά πού ἔπρεπε νά μοιραστεῖτε κάτι μέ τούς φίλους ἢ τὰ ἀδελφια σας καί ὑποχωρήσατε;... Εἶναι τόσο ὠραῖο νά ἀφήνουμε τούς ἄλλους νά διαλέξουν αὐτό πού θέλουν, γιατί τούς ἀγαπᾶμε καί θέλουμε νά τούς δώσουμε χαρά!

Τί νομίζετε ὅτι κερδίζουμε ὅταν ὑποχωροῦμε;... Τί κέρδισε ὁ Ἄβραάμ;...

Σωστά! Ἔχουμε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, εἴμαστε χαρούμενοι, δέν μαλώνουμε.

Ἐμεῖς, πού εἴμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ, ἄς δοκιμάσουμε νά ἐφαρμόσουμε αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα ὅ,τι ἔκανε ὁ Ἄβραάμ: **νά ὑποχωροῦμε**. Νά μὴ βιασοῦμε ἐμεῖς νά πάρουμε πρῶτοι ἕνα γλυκό πού μᾶς προσφέρεται ἢ τό καλύτερο φρουτο... Ἄς διαλέξουν οἱ φίλοι μας τό παιχνίδι πού θά παίξουμε... Ἄς μὴν ἐπιμείνουμε νά ἀγοράσουν πρῶτα σέ μᾶς κάτι οἱ γονεῖς μας, ἀλλά ἄς πάρουν πρῶτα γιὰ τὴν ἀδελφή ἢ τὸν ἀδελφό μας.

Τί λέτε, θά τὰ καταφέρουμε; Νά ζητήσουμε **τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ σὴν προσευχή μας** καί θά δεῖτε πῶς ὅσες φορές νικήσουμε, θά δώσει ὁ Χριστός μεγάλη χαρὰ σὴν καρδιά μας.

(Ἄν ἡ πλειοψηφία τῶν παιδιῶν εἶναι Γ΄ τάξης, μπορούμε νά προσθέσουμε καί τὰ ἀκόλουθα).

Ίσως μερικές φορές κάποια παιδιά νά σᾶς λένε: «Μήν εἶσαι κορόιδο! Γιατί νά ὑποχωρήσεις καί νά μήν πάρεις ἐσὺ τό πιο καλό παιχνίδι ἢ τό πιο μεγάλο κομμάτι γλυκό; Γιατί νά μήν παίξετε τό παιχνίδι πού θέλεις ἐσὺ καί νά γίνει τό χατίρι τοῦ ἄλλου;». Ὅμως, ὅταν κάτι τό κάνουμε ἀπό ἀγάπη στόν Χριστό καί στόν φίλο ἢ τόν ἀδελφό μας, **δέν εἴμαστε κορόιδα, ἀλλά εὐλογημένα παιδιά τοῦ Θεοῦ**. Καί κάθε φορά πού ὑποχωροῦμε γιά χάρη τῶν ἄλλων, γιά νά εἴμαστε ἀγαπημένοι, αὐτό τό ὑπολογίζει πολύ ὁ Θεός.

Ἐπάρχουν συγγενεῖς, ἀκόμη καί ἀδέλφια, πού δέν μιλοῦν μεταξύ τους γιατί μάλωσαν γιά μιὰ περιουσία, γιά ἓνα χωράφι! Κανείς δέν ὑποχωροῦσε κι ἔφτασαν στό σημεῖο νά μισοῦν ὁ ἓνας τόν ἄλλο. Τί φοβερό! Ἐμεῖς, πού θέλουμε νά εἴμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ, νά θυμόμαστε:

**Ὅταν ἀπό ἀγάπη ὑποχωρῶ,
τελικά κερδίζω πιο πολύ ἐγώ!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
2. Ζωγραφιά.
3. Φυλλάδιο μέ παιχνίδια.
4. Προτεινόμενο παιχνίδι: «Κερδίζω, ὅταν ὑποχωρῶ».